

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det Rigsdagen i dens forrige Samling forelagte Udkast til Lov om Børnepligt blev ikke endelig tilendebragt, idet Landstinget, efterat Sagen var bleven gjort til Gjenstand for Prøvelse i et Fællesudvalg, forcastede Lovudkastet.

Det var imidlertid kun et enkelt Spørgsmaal, om hvilket der ikke var opnaaet Enighed, nemlig Spørgsmaalet om i hvilket Omfang den danske Folkekirke og de anerkjendte Religionsfællesskabs Geistlige skulde være værnepligtige.

Med Hensyn til alle andre Spørgsmaal var der tilveiebragt Enighed, idet Folketinget, affet fra de de Geistliges Børnepligt vedrørende Bestemmelser, endelig vedtog Lovforslaget ganske saaledes, som det forinden Redaktøren af Fællesudvalget var bleven vedtaget af Landstinget.

Folketinget, der med Hensyn til det nævnte Spørgsmaal i sine tidligere Afstemninger havde fastholdt, at de gjældende Bestemmelser om de Geistliges fritagelse for Tjenestepligt fuldstændig burde ophæves, vedtog imidlertid ved Lovforslagets første Behandling et Mæglingsforslag, der gik ud paa, at enhver Børnepligtig, der havde modtaget Ordination i den danske Folkekirke, skulde være fritaget for Tjeneste i Forsærkningen, hvorhos han, efter Udløbet af de 4 første Tjenesteaar i Linien, kun skulde kunne indkaldes til Tjeneste i Krigstid, samt endelig at de af Staten anerkjendte Religionsfællesskabs Geistlige af Regeringen skulde kunne fritages for den Børnepligt, der maatte paahvile dem.

Dette Forslag kunde Regeringen, som af den daværende Justitsminister under Forhandlingerne udtalt være gaaet ind paa, saafremt der i Overensstemmelse med Indholdet af det af Fællesudvalgets Mindretal til § 39 stillede Endringsforslag udtrykkeligt var bleven tilføjet, at den Geistlige efter Udløbet af de 4 første Tjenesteaar i Linien kun kunde indkaldes som Præst ved Hæren eller Søværnet.

I denne Form kunde Spørgsmaalet imid-

lertid ikke komme til Afstemning, idet Mindretallets Endringsforslag til § 39 var stillet i Forbindelse med et Forslag til en Tilføining til § 11 indeholdende en Tidsbetingelse for Ordination af Geistlige i Folkekirken.

Som ovenfor bemærket forcastede Landstinget, der ikke kunde gaae ind paa det af Folketinget med Hensyn til Spørgsmaalet om de Geistliges Børnepligt Vedtagne, Lovforslaget.

Under disse Forhold maatte det blive Gjenstand for Ministeriets Overveelse, om det ikke maatte være det Retteste at lade denne Sag hvile i nogen Tid. Om det end havde medført ikke saa praktiske Bænkseligheder, havde det dog vist sig gjorligt at benytte den nujældende Børnepligts- og Udskrivningslovgivning ved Siden af den ny Hærorrdning og det maatte forekomme Ministeriet ikke lidet tvivlsomt, om det vilde være muligt nu saa kort Tid efter forrige Samlings Slutning at bringe Enighed tilveie om et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket Anstuelserne havde staaet saa skarpt mod hinanden, at det, uagtet det fra alle Sider erkjendtes, at det ikke var uden Betydning, at Loven snart udkom, dog ikke havde været muligt at opnaae Enighed.

Naar Ministeriet ikke destomindre har besluttet sig til allerede i nærværende Samling paany at forelægge Forslag til Lov om Børnepligt, er dette væsentlig grundet i Hensynet til, at det er af særdeles Vigtighed, at der er den nøieste Overensstemmelse mellem de for Hærens og Søværnets Ordning og de for Mandskabets Udskrivning og dets Indkaldelse til Tjeneste gjældende Bestemmelser.

Ministeriet har ogsaa maattet tillægge den Betragtning nogen Bægt, at jo længer man i Tiden fjerner sig fra den Samling, i hvilken de herhenhørende Forhold have faaet en saa udtømmende og alsidig Behandling, desmindre vil man fra de forskjellige Sider føle sig bunden ved de i denne Samling truffne Afgjørelser og i samme Forhold vil